

கிருஷ்ண பிக்சர்ஸ்

வனஞ்சந்தா

வன சுந்தரி

கதைச் சுருக்கம்

நீலபுரி மன்னன், மார்த்தாண்டன், மக்கள் நலம் நாடாது, தனது வயது காலத்திலும் சிருங்கார கேளிக்கைகளில் காலம் கழிப்பதை, அரசகுமாரன் குணசாகரன் வெறுக்கிறான். தந்தையின் தவறை எடுத்துச் சொல்கிறான். அதன பலனாக நாடு கடத்தப்படுகிறான். அவன் நண்பன் மேதாவியும் கூடவே, வெளிக் கிளம்புகிறான். ஊரூராகத் திரிந்து முடிவில் அமராவதிப்பட்டணத்தை வந்தடைகின்றனர் இருவரும்.

அங்கும் ஊழல்கள் நிரம்பிய அரசாங்கம். அண்ணனைக் கொன்று அரசைக் கைப்பற்றிய கபளீகரன் ஆட்சி செலுத்தி வந்தான்.. அவனது ஆசைநாயகி லீலாம்ருதமே அவ்வூர் மஹாராணி...சுயநலமே உருவான அஷ்ட வக்ரனே பிரதானி. இவர்கள் மூவரும், காலஞ்சென்ற கீர்த்திவர்மன் மகளான வனசுந்தரியைக் கட்டுப்பாட்டுடன் கண்காணித்து வருகின்றனர். வனசுந்தரியோ தனது தந்தையின் ஆவியால் உண்மை உரைக்கப்பட்டவளாக, இவர்களைப் பழிவாங்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

பசிக்கு ஏதாவது கிடைக்குமா என்று அலைந்த மேதாவி திருட்டுக் குற்றம் சாட்டப்பெற்று அரண்மனைச் சிறையில் அடைபடுகிறான். அவனைத் துரத்திச்சென்ற காவலாளர்கள் குணசாகரனையும் பின் தொடர, அவனோ காட்டில் முகாம் போட்டிருந்த வனசுந்தரியைச் சந்திக்கிறான்... இருவரும் அவரவர் சோகக்கதைகளைச் சொல்கின்றனர். மீண்டும் வனசுந்தரியின் அந்தப்புரத்தில் அவளைச் சந்தித்து, அவளுக்கு உதவி புரிய வாக்களிக்கிறான் குணசாகரன். அச்சமயம் கபளீகரன் ஆட்களால் கைது செய்யப்பட்டு மேதாவியுடன் சிறையிலடைபடுகிறான்...!

காமவெறி கொண்ட லீலா, சிறையில் குணசாகரனைக் கண்டு தன் மோக வலையை வீசுகிறாள்... அவனோ அதை அலட்சியம் செய்கிறான்.

வனசுந்தரியின் பணிப்பெண் சந்திரா செய்யும் சாகசத்தின் பயனாய் இருவரும் சிறையிலிருந்து தப்பி ஓடுகின்றனர்.

ஓடியவர்கள் மந்திரவாதி ஜக்கம்மாவைச் சந்தித்து அவள் உதவியால் மோஹினிப் பதுமையை எடுக்கின்றனர். மோஹினியின் உதவியால் அரசகுமாரர்கள்போல் நடித்து மீண்டும் அமராவதியை வந்தடைகின்றனர். அப்போது அவர்களுக்கு வரவேற்பு, அரசாங்க மரியாதை, விருந்தும் வேடிக்கைகளும் நடைபெறுகின்றன.

கபளீகரனையும் அவன் சகாக்களையும் ஒழிக்க சமயம் தேடிக் கொண்டிருக்கும் அவர்களுக்கு மீண்டும் சிறை வாசம் நேரிடுகிறது...மேதாவி இம்முறையும் தப்பி ஓடிவிடுகிறாள்.

மோஹினிப்பதுமை பல கைகள் மாறி முடிவில் மேதா வியின் கையில் கிடைக்கிறது. இதனிடையே வனசுந்தரியைப் பங்கப்படுத்த எண்ணுகிறான் கபளீகரன்...சமயத்தில் அங்கு வரும் குணசாகரன் இதைத் தடுக்கிறான்; உண்மையை அரச சபையில் வெளிப்படுத்துகிறான்... தீயவர் அழிவதும், நல்லோர் இன்புறுவதும் நண்பர்கள் நாடு சேருவதும் வெள்ளித் திரையில் காண்க.

பாட்டுகள்

1.

நடனம் : லலிதா-பத்மினி

இயற்றியவர் :

உடுமலை நாராயணக்கவி

பாடியவர் :

D. K. பட்டம்மாள்

நாடு செழித்திடவும் உள்ளமே நாடு
நல்ல மழை பெய்யவும் நலமே தேடு
காடு கழனி எங்கும் கதிர்வளம் சூழ
மாடு மனை தேடும் மக்கள் மனம்போல் வாழ (நா)

நீதி தவறாமலே அன்பாலே
நேசமும் குறையாமல் நாளே
ஜாதி மத பேதம் இல்லாமலே
தன்னலம் எண்ணாமலே மேலாம் (நாடு)

ஆணும் பெண்ணும் சமரசம் தான்—பெறும்
ஆயிரூர் உடல் போலவே எந்நாளும்
காரணரும் காதல் கலையுணர்வோடு
காட்சியுடன் செல்வம் கருணை நீடும் (நாடு)

2.

இசை நடனம் : லலிதா-பத்மினி-கோரஸ்

இயற்றியவர் :

பாடியவர்கள் :

கம்பதாஸன் P. A. பெரியநாயகி, K. V. ஜானகி மற்றும் பலர்

இன்பமாகப் பாடுவோம் எங்கள் ராணி வாழவே
இந்த நாளே நடில்லாத ஆனந்தந்தான்...!
பாரில் பெண்கள் மேன்மை பேசும்

சீரார் கிளியே

வளர் பிறையைப் போலே வாழ்கவே
எந்நாளும் புகழாய் (இன்ப)

கலைஞானியர் போற்றும் எங்கள் கண்ணின் மணியே
குலக்கொடியே ராஜ தவச் செல்வமே (இன்ப)

அன்னம்போல ஆடிச் செல்லும் ஓடமே
 ஐலஸா—ஆமாதேஹா—ஐலஸா
 அலை பொங்கிடுத பாடிப்போல காற்றிலே
 ஐலஸா—ஆமாதேஹா—ஐலஸா
 வானமென ஜோதிவீசுப மானவிழி வனராணி
 ஐலஸா—ஆமாதேஹா—ஐலஸா
 மதிமுகமணியே மனமே மகிழ்வாகிட விற்றேவாமே
 ஐலஸா—ஆமாதேஹா—ஐலஸா (இன்ப)

3. பாட்டு: லீலாப்ருதம்

இயற்றியவர் :
 உடுமலை நாராயணக்கவி

பாடியவர் :
 S. வரலக்ஷ்மி

நானே மஹராணி—மஹராணி—இந்த
 நாடாளும யுவராஜ மோஹினி
 வனசுந்தரி இனிமேலே மானினி என் சேடி
 மதனும் ரதிபோல நாமே ஆனோம் ஜோடி (நானே)

நாலாவதையிலும் லீலாப்ருதம்—இந்த
 நாட்டின எஜமானி—சீ
 மாட்டியும் அபிமானி
 நலமாக உல்லாச பவனி—வரும் ஸ்ரீ ராணி
 கோலாகலமாய் வாழ்வேனே—எனைக்
 குலவி மகிழும் கோமானே (நானே)

என்னைக் கண்டு யாராகிலும்
 எதிர் நின்று பேசுவாரோ
 பொன்னை த்தந்து—புஷ்பங் கொண்டு
 புகழ் சொல்லிப் பணிவாரோ
 மன்னவனும் நீரே மதி மந்திரியும் நானே
 மணமாகும்—ஸ்நேகம் வளர்தரு மிது நானே (நானே)

4. இசை நாடகம் : லலிதா-பத்மினி-ஜெயலக்ஷ்மி
 இயற்றியவர் :

பாடியவர்கள் :

உடுமலை நாராயணக்கவி

P. A. பெரியநாயகி
 K. V. ஜானகி, P. லீலா

டியோ டியோ டியோ டியாளோ
 டியோ டியோ.....யே

ஐயே அம்மே ஆயாளோ—

கைலாயங் குடகமலை பொதியமாமலை—எங்க—வட
கந்தசாமி கோயில் கொண்ட கமுகுமாமலை எங்கமலை (டி)

கலங்கொப்பு ஏலம் மலைபாடி தோலு
சஸ்தூரி யிருக்குது யே அம்மே...!

புலித்தோலிருக்கு நகமிருக்கு

பல்லிருக்குது ஏ ஆயி...!

காடாயெறகு காணங்கோழி

காட்டு மயில் பீலி

காசில்லாம ஓசி கேட்டா

கடுக்கா கொடுப்பேன் வாங்க

(டியோ)

பொய்யே இல்லாமே கடந்து

போனதுஞ் சொல்வேன—குறி

மெய்யாகத் தானே மேலே

நடப்பதுஞ் சொல்வேன—உங்க

பெய்யே அலுத்து பணத்தை வெத்தலை

பாக்குமேலே வச்சபுட்டு—ஒ

அய்யாமார்களே என்கிட்ட கையெக்

காட்டுங்க பாப்போம்

(டியோ)

ஒரு குலுக்கு—ஒரு பிலுக்கு

ஒரு அலுகு—ஆஹா

சிங்காரிச்ச பொமமை போலே

சித்திரம போலே இருக்கிறு

இங்கே நிக்கும் இவளெப்பாத்தா

ஏதா எனக்கொரு மாதிரியாகுது

எங்கே வந்தீங்க தாத்தா

என்னத்தெப் பாக்குறீங்க

அன்னப் பெடையே சொர்ணக் கொடியே

அஞ்சுகமே செந்தேனே—உன்

ஆடல் பாடல் எல்லாங் கண்டு

ஆசையுங் கொண்டேனே—நீ

தன்னந்தனியே தானே—நிற்க

தகுமோ சொல்லடி மாணே—இந்த

தாத்தா கையால் தாலி போட்டுக்கோ

தகுந்த ஜோடி நானே

காடு வா வாங்குது—இந்தக்
காலத்திலே வாலிபக் கொண்டாட்டமா கிழவா..!
சாகப்போற கிழவனுக்கு பெண்டாட்டியா
சும்மா டம்மா சும்மா கொட்டு முளக்கு
கொண்டாட்டமா?

கன்னு பின்னானு பேசிக்கிட்டு
கண்ணக் கிண்ணை சிமிட்டறயே
நல்லாருக்கா—எனனை என்னானு நினைச்சிக்கிட்டே
வீடு போ போங்குது—இந்த
வேளையிலே வாலிபக் கொண்டாட்டமா...?

கிழவன் கிழவன் என்றே சொல்லி
கிறுக்குத் தனமா உளராதே
இளமையான காய் பழுத்த பழம் போல்
இனிக்கு மென்று எண்ணாதே
எனை நீ வெறுத்துத் தளளாதே
இதுவே சமயம் தவற விடாதே
தாத்தா மொகத்தைப் பாத்துப் பேசு
ஆத்தாடி நீயே

இப்போதென் ஆசை தீர்ப்பாயே...!
ஐயோ! இந்தக் கிழவனோட நான் என்ன
பண்ணுவேன்!?"...சனியன்! தாத்தா!
நீ போக மாட்டே?

நான் செத்தாலும் உம்மேலே விழுந்து
சாவேனே தவிற உன்னை விட்டுப்
போகவே மாட்டேன...

எலே மாமா...! ஏம்புள்ளே ஐயோ வாயேன்...!
இதோ வந்துட்டேன...ஏன?
இதெப் பாரு...!... இவன் யாரு...?
எந்த ஊரு...!...என்ன பேரு...?

எங்கே வந்தான்!

நான் பாடிக்கிட்டே ஆடிக் கிட்டே
உன்னை தேடிக்கிட்டே வந்தேன்
இவன் பாத்துக் கிட்டே கேட்டுக்கிட்டே
என் பக்கத்திலே வந்தான்...வந்து?

அன்னமின்னாஞ் சொர்ணமின்னாண்
 அஞ்சுகங் கிஞ்சுகம் அப்படினாண்—என்
 அழகெப் பாதது ஆளைப்பாத்து
 கண்ணடிக்கிறுன் கட்டேல வைக்க...
 ஆஹ்ஹா...! டேய்...! உம் அப்புறம் என்ன !

செஞ்சான்

உன்னைப்போல எண்ணிக்கிட்டு
 உபத்ரவம் பண்ண வந்தான்
 ஊஹூ நான் மாட்டேனேன்
 எட்டிப் புடிச்சுக்கிட்டான காலை
 இன்னுங் கொஞ்சம் விட்டிருந்தா
 கட்டிப் புடிச்சுக்குவான்—தாலி
 கட்டியும் விட்டிருப்பான்...!

ஆஹ்ஹா...அடி செவிட்டேல அயோக்கிய பயலே
 ...ஐயோ...அம்மா...அப்பா...
 எங்கடா வந்தே...? ஐயையோ...!
 போதும் விடுங்க...! போடா...!
 உன்னாலே இன்னிக் கவன் பொழைச்சான் !
 இதுக்குத்தான் நீங்க என்னை விட்டுப்
 பிரியாமே எப்பவும் கூடவே இருக்கணுமனு
 நான் சொல்றது...!

ஏண்டி !

பொம்பளையைப் பாத்துக் கிட்டு
 புள்ளையுங் குட்டியும் பெத்துக் கிட்டு
 பொளப்பை தளப்பை விட்டுப் புட்டு
 புருசன் வேலைக்குப் போகாமே—வீட்டிலிருந்தா
 பூவாவுக்கு எங்கே போறது ?
 சொல்லடி தங்கம்

கண்ணால பாத்துக்கிட்டு
 கதையுங் கிதையும் பேசிக்கிட்டு
 காதல் பாட்டும பாடிக்கிட்டு
 கண்ணாளா நாம் ஒண்ணா யிருந்துட்டா—வவுறுங்கூட
 கஞ்சியும் தண்ணியும் தேக்காதுங்க...!

ஏங் கட்டழகா

டியோ டியோ டியோ டியாளோ—ஏ
ஐயே—அம்மே—ஆயாளோ.

5.

பாட்டு: குணசாகரன்

இயற்றியவர் :
கம்பதாஸன்.

பாடியவர் :

P. U. சின்னப்பா.

எண்ணும் எழுத்தும் இரு கண்ணாகும்
ஏழைகள் வாழ்ந்திட இது தெய்வமாகும்
உண்மையை உணர இது துணை செய்யுமே
உலகம் சமரச அன்பு கொண்டாடுமே
தாழ்ந்தவரும் புகழ் பெறலாம் இதாலே
சாஸ்வதமாம் செல்வந்தான் மெனமேலே
சார்ந்திடுமே சன் மார்க்கம் தன்னாலே
தமிழரசி ஒளவை சொல்லைப் போலே
வறுமைபின்றி மக்கள் உரிமையாக—வாழவே
வஞ்சகமேவும் சுயநல மனிதன் ஒழியவே
வானவாபோல் என்றும் இன்பம் நாம் காணவே
வள்ளுவனார் நல்லுரை தன்னைப் போலவே (எ)

6.

பாட்டு: சந்திரிகா.

இயற்றியவர் :
உடுமலை நாராயணக்கவி

பாடியவர் :

T A. மதுரம்

ஆடு பதினைஞ்சு புலி முணு—இந்த
ஆட்டம் ஆட இங்கே அது வேணும்!
எது...? முனையது வேணும்!
ஆடும்போது கூட ரெண்டு ஆளுமிருக்கோணும்
அவங்க சொல்லை கவனிக்க வேணும்—யேய்...!
அட அவனெதுக்கு...? ரஸிகக வேண்டாம்...!
அங்குமிங்கும் பார்த்திடாமல்—எங்கூட
இன்றே நீ ஆடோணும்...! (ஆடு)

அடைபட்ட புலிகள் தடையற்று வெளியில்
விடுபட்டு வரவேணும்—அதுக்குத்தான்

அறிவை செலுத்த வேணும்...

செலுத்தின...? அதுக்கொரு வழி தோணும்...!
எப்படி...? அதெவெட்டு...!

வெட்டட்டா...? ஊம்...! இதெவெட்டு...!
இடைவெட்டு மலைவெட்டு

இருவெட்டு கொடுத்தா
எதிரி முழிக்க வேணும்—புலிகளும்

இடம் விட்டு மாற வேணும்...
ஆடு பதிமுணு புலி முணு—இந்த
ஆட்டம் ஆட இங்கே அது வேணும்,

கரம்...? ஊம்...!

எப்படி ஆட்டம்...? எனக்கு அதிலயா கோட்டம்!
காலு வெட்டு எப்படி? அட நீ ஒண்ணு...!

நான் காலு வெட்டைப் பாககறதா...
கண்ணு வெட்டப் பாக்கறதா?

அட ஆட்டத்தைப் பாரு...!

எனக்கு ஆட்டம் கீட்டம் ஒண்ணும் வேண்டாம்
நீ பாட்டைப்பாடு...பாத்துக்கிட்டே இருக்கேன்

கோட்டை மதில் மீதிலேறி குதிச்சுடுங்க

அங்கே நிக்கும்

குதிரைகள் மேலேறி குந்திக்குங்க

காட்டு முசலைப் போலே காத்தாக பறந்திடுங்க
ஓட்டமும் நடையுமாய் ஊரை விட்டு தாண்டிடுங்க

மூட்டைக்குள்ளே பலகாரம்

மூட்டாயிருக்கு பாருங்க

முடிச்சுப்போட்டு வெச்சிருக்கும்

முதலே எடுத்துக் கொள்ளுங்க

பாட்டாலே சொன்னதைச் செய்யுங்க

பயப்படாதீங்க—சீ

மாட்டி வண்ணத் தழுகி தன்னை

மறந்திடாதீங்க—நீங்க

மறந்திடாதீங்க...!

7.

பாட்டு : வனசுந்தரி

இயற்றியவர் :
கம்பதாஸன்பாடியவர் :
T. R. ராஜகுமாரி

மன்னர் பெண்ணாக நானும் மண்மீது தானே
 வீணாக வளர்ந்ததும் ஏனோ
 பொன் கூண்டில் கிளிப்பால்
 துன்பம் கொண்டேனே
 என் வாழ்வின் கதி இதுதானே

(மன்னர்)

பெற்ற தாய் முகமே கனவிலும் காணாத
 பெரும் பாவி ஆனேன

(பெண்ணாக)

பாசமாய் வளர்த்த தந்தையும்
 சிறு தந்தை சூழ்ச்சியாலே
 படுகொலை யாகினாரே

(பெண்ணாக)

பறவையாய் பிறந்தாலும்
 மனம் போல வாழலாமே
 சிறகிலாப் பட்சி நான
 ஒரு சுகமும் கண்டிலேனே

(பெண்ணாக)

8.

பாட்டு குணசாகரன்—வனசுந்தரி

இயற்றியவர் :
கம்பதாஸன்

பாடியவர்கள் :

P. U. சின்னப்பா, T. R. ராஜகுமாரி

கண்ணிலே விளையாடும் இன்பக்
 காதல் கனவே வா!

எண்ணும் நினைவில் துள்ளி ஆடும்
 வண்ணக் கலாபமே வா!

ஏழை கண்ட செல்வம் நீயே
 யாழில் மீட்டும் கானம் போல
 வா...வாச மல்லிகை போல் மனமே மகிழ
 வீசும் தென்றல் போலே நீ வா...

நேசம் மாறிடாதே ஆசைக் காதலாலே
நீல வானிலே உலாவும் மாமதி போலே!

உள்ளம் பொங்கும் வெள்ளம் நானே
ஓடம் போல மிதந்து வா!

கள்ளமே யில்லாத ஆருயிர் போல
காதல் கீதம் நீ பாட வா
கடலின் அலை போல ஆட வா

பாட்டாளி மக்கள் வாழ
பரிந்து பேசும் அறிவே வா!

பாரினில் நாமே பேதமில்லாமலே
சூரியன் தாமரை போலே

கண்ணோடு கண்ணே கலந்தே இன்பம் பெறுவோமே
காதல் வாழ்வே பெறுவோமே

9. பாட்டு : லீலாங்குதம்

இயற்றியவர் :
கம்பதாஸன்

பாடியவர் :
S. வரலக்ஷ்மி

ஆடையலங்காரம் வேணும்
அழகான தாடி ராஜா...!
அழகான தாடி ராஜா
அரை மீசைக்காரா ஜோராய்

(ஆடை)

வயதான கிழவனும் வாலிபன் போல
வடிவுடன் தோன்றவே கண்முன்னாலே
வையகம் மதித்திட மென்மேலே

(ஆடை)

ஆடம்பரம் பாதி ஆள் பாதியே—இது
அனைவருக்கும் தெரிந்த சேதியே
ஆள் தெரியாதவரும் தெரிந்தவர் போல்வந்து
அய்யா! வாரும் உட்காரும் என்றழைக்க

எந்நாளும் (ஆடை)

10.

பாட்டு : குணசாகரன்—வனசுந்தரி

இயற்றியவர் :

பாடியவர் :

உடுமலை நாராயணக்கனி P.U. சின்னப்பா T.R. ராஜகுமாரி

நமஸ்தே.....! நமஸ்தே !!

நல்ல நாளிதே நமோ நமஸ்தே நமஸ்தே !

காணாத காதல் நேரின்பம் கொஞ்சம்

சுப நாளிதே நமோ நமஸ்தே நமஸ்தே !

வரவேணும் நேசர் உமதோர் வருகையால்

மனமே மகிழ்வாய் இனிதே ஆனதே....!

ஆம் கலாவதி முகமே கண்டேன் கண்டேன்

சுப நாளிதே நமோ நமஸ்தே நமஸ்தே....!

மாலை நேரம் மனோகரந்தான் !

மாருத மென்மலர் வசிகரந்தான் !

மனமே தானொன்றே யாகும் யோகம்

(சுப)

ஆசையாலே ஆனசொந்தம்

ஆணும் பெண்ணுலே....!

நேசமாக நீடும் எனறும

நினைவு மாருதே....!

சுக வாழ்வு தேடவே பிறந்தோம்—வளர்ந்தோம்

காணாத காதல் நேரின்பம் கொஞ்சம்

சுப நாளிதே நமோ நமஸ்தே நமஸ்தே !

11.

பாட்டு : அபிமேதாவி-சந்திரிகா

இயற்றியவர் :

பாடியவர் :

உடுமலை நாராயணக்கனி N. S. கிருஷ்ணன், T. A. மதுரம்

சொந்தமாக நெனைச்சு நானுந் தொட்டு பார்த்தேன்

சொந்தமாக நெனைச்சு நானுந் தொட்டு பார்த்தேன்

நீ தொட்டதாலே மதிப்பு மானம் கெட்டுப் போச்சு...
என்ன!...? —கற்பு

கெட்டுப் போன பெண்ணை யாரு கட்டு வாங்க?

ஏம்மா! உன்னை... அண்ணன் தம்பி தொடலையா?

அப்பா தொடலையா? ஒங்க அம்மா கூடப் பொறந்த
மாமன தொடாமெத்தா வளந்தையா?

ஆம்பினை தொட்டா பொம்பளைகெட்டுப்

போகுமா!—இது

அனுபவத்துக்குப் பொருத்த மான தாகுமா?

அண்ணன் தம்பி அப்பாவுக்கும்

அடுத்த வங்க தொடுவதற்கும்

எண்ணத்திலே பேத முண்டு—புரிஞ்சுதா

இனி இப்படி யெல்லாம் செய்யப்படாது தெரிஞ்சுதா

தெரிஞ்சுதா...

கரடியிங்கிற காவல் காரங்

கையை தொட்டதுந் தெரிஞ்சுது

சிறையில் திருடன் தொட்டதுந்

சிரமப் பட்டதுந் தெரிஞ்சுது

அடியாத்தீ... இதைலாம் ஒனக்கு எப்படித்

தெரிஞ்சுது!

இது மட்டுமா!...நீ கதையாகப் பாட்டுப் பாடி

உதவி செஞ்சதுந் தெரிஞ்சுது

(சொந்தமாக)

12

பாட்டு: பூக்காரி ஜக்கம்மா

இயற்றியவர்:

உடுமலை நாராயணக்கனி

பாடியவர்:

P. A. பெரியநாயகி

பூ...பூவோ பூவு...!

பூவோ பூவு...மணம் வீசும் புதிசான பூவு...!

பொம்பளெ தலையில் வச்சா
புருசன் வாடை பிடிக்கும்பூ

(பூவோ)

தேவாலயம் தே தரோட்டம்
திருநாளில் விக்கிறபூ

செவந்தி செண்பகப்பூ
ஜாதிப்பூ மகிழம்பூ
செந்தாளம்பூ மனோரஞ்சித

(பூவோ)

கல்யாண மாப்பிள்ளை பொண்ணும்
கையிலே பிடிக்கும் செண்டு
கச்சேரி பஜனைக் கெல்லாம்
கதம்ப மாலை உண்டு
கட்டிவெச்ச மல்லிகை முல்லை மொட்டு—யேங்
கைமுள நீளம் ஒண்ணரைத் துட்டு !

வாப்பூ....!

கூத்துப்பாக்கும் பொம்பளை வக்கிற
குண்டு மல்லிகைப்பூ—கடல்
காத்து வாங்கும் பொம்பளை வக்கிற
கனகாம்பரப் பூ
ஏம்ப்பூ—வாங்கலையா...?
வயசுப் பொண்டுகளெல்லாம்
கண்டு மயங்கா பூ...பூ...பூப்பூ....!

மாடிமேலே இருக்கும் பெண்கள்
தலையிலே வச்சா—கீழே
வாசமடிக்கும் மந்தாரப்பூ வேணுமா
பூவு வேணுமா

(பூவோ)

கடைவீதியில் விக்கிறபூ காயிதப்பூ—அது
கண்ணுக்கழகு வாசனையில்லா பேப்பு—இது
கொடிப்பூ வளர் செடிப்பூ—தினம்
கொண்டையி லிருந்தா மதிப்பு
கோமான் மகள் வாங்கறது—மரு
மரிக்கொழுந்து மலர்ந்த ரோஜா

(பூவோ)

ஆசைக்கேத்த அழகுப்பு
அம்மாத்தா வாங்கும்பு
வாசம் மிகுந்தபு மனதைமாத் தும்பு
மயக்கம் கொடுக்கும் மதனகாம

(பூவோ)

13. நடனம் : மோஹினி ஜிப்ஸி பெண்கள்

இயற்றியவர் :

பாடியவர் :

கம்பதாஸன்

P. A. பெரியநாயகி P. லீலா மற்றும்பலர்

லலீலலல்லோ—லல்ல—லலீலலல்லோ

விண்ணின் இன்பம் நாடிட வாரீர் விநோதம் பாரீர்
விலாஸ கண்கள்—ஸலாப மின்னல் (லலீல)

தித்திக்கும் தேனின் ரோஜா வாயிதழே
தத்தைகள் தாவும் கொங்கை மாங்கனியே
ஜிஸ்கி தில்கி பஸ்மாஹி கும்கி ஜிகு ஜிகுபும்
புள்ளி மாணைப் போலே துள்ளும் ஆடல்பார் (லலீல)

கதை ஒன்று சொல்லுவேன்—காதல்
கதை ஒன்று சொல்லுவேன்,
கனிவாக இளம் பெண்மணி நானே— (கதை)

மதிமாலையிலே குளிர் சோலையிலே
மாமயிலே ஓயிலாய் ஆடவே
பூங்குயில் கீதம் பாடவே (கதை)

கட்டுத் தலைப்பாகை கட்டியே
கருமீசை தாடி ஒட்டியே
கன்னியாம சுபத்திரையை
கைப்பிடித்தான அர்ஜுனனே
பூங்குயில் கீதம் பாடவே (கதை)

தாவும் வண்டுதனை தடுத்தே துஷ்யந்தன்
சகுந்தலையை தழுவிச் சென்றானே
பூங்குயில் கீதம் பாடவே (கதை)

மதுரமான ஒரு மரது தயிர்குடம்
ஏந்திப் போகும் போது

மாயக் கிருஷ்ணனும் சரஸம் புரிந்தானே
பூங்குயில கீதம் பாடவே

(கதை)

இன்னும்
கேட்டறியா காதல் கதை கேளும் கேளுமே

இந்த

நாட்டில் மெய்யாக இது விந்தையாகும் தானே
கள்வனே அஞ்சி வந்தானே அஞ்சி வந்தானே
கன்னத்தின் கன்னியால் ஒரு அறை பட்டானே
உள்ளம் பறிகொடுத்தானே ஒரு ராஜகுமாரி
ஒருயிர்காதல் வாழ்வில் இன்பம் கொண்டாரே (லலித)

14. நடனம் : லலிதா-பத்மினி-கோரஸ்

இயற்றியவர் :

பாடியவர்கள் :

கம்பதாஸன் P.A. பெரியநாயகி, K.V. ஜானகி மற்றும் பஸர்

அன்னம்போல ஆடிச் செல்லும் ஓடமே

ஐலஸா—ஆமாதேஹா—ஐலஸா

அலை பொங்கிடுதே பாலைப்போல காற்றிலே

ஐலஸா—ஆமாதேஹா—ஐலஸா

காலந்திமீது செல்லும் வாழ்வெனும் புதுவோடம்

ஐலஸா—ஆமாதேஹா—ஐலஸா

சதிபதி யெனவே கலந்தோம்

பெரும் காதலின் கரைசேர்வோம்

ஐலஸா—ஆமாதேஹா—ஐலஸா

அன்னம்போல ஆடிச் செல்லும் ஓடமே

ஐலஸா—ஆமாதேஹா—ஐலஸா

இன்பமாகப் பாடுவோம்

அன்பின் காதல் வாழவே

இந்த நாளே ஈடில்லாத ஆனந்தந்தான்

சுபம்.

சுபம்.

சுபம்.

ரெயின்போ பிரின்டர்ஸ், திருச்சிராப்பள்ளி.